

Arrest

nr. 126 721 van 3 juli 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 7 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 20 mei 2014.

Gelet op de beschikking van 2 juni 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat zijn asielrelaas ongelooftwaardig is.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Hij beperkt zich immers louter tot het poneren

van een vrees voor vervolging, het herhalen van eerder ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het omkeren van de bewijslast. Dergelijk verweer is echter niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas, te ontcrachten. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf en het is hierbij niet de taak van de commissaris-generaal om de lacunes in de bewijsvoering van verzoeker op te vullen. Het relaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Bangladesh."

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden. (RvS arrest nr. 227.364 van 13 mei 2014; RvS arrest nr. 227.365 van 13 mei 2014).

1.4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 8 mei 2014, voert verzoekende partij aan dat haar problemen niet afdoende werden onderzocht omdat de verhoudingen tussen de twee strekkingen in de politiek, de Sharbohara partij en de Awami League, niet werden onderzocht. Zij wijst erop dat over deze problematiek in het administratief dossier niets terug te vinden is, zodat haar dossier moet teruggestuurd worden naar het Commissariaat-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek. Zij besluit dat haar identiteitsdocumenten er nog niet zijn.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij ter terechtzitting volledig voorbij gaat aan de in de beschikking van 8 mei 2014 opgenomen grond, met name aan het feit dat aan haar beweerde problemen omwille van haar verklaarde lidmaatschap en dat van haar vader van de Sharbohara partij, geen geloof wordt gehecht. Uit de bestreden beslissing, waarin tot de ongeloofwaardigheid van verzoekende partij haar asielrelaas wordt besloten, wordt o.a. vastgesteld dat verzoekende partij onjuiste verklaringen aflegde over haar leeftijd, zij belangrijke informatie met betrekking tot haar relaas volledig onvermeld liet tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, zij het beweerde lidmaatschap van haar vader bij de Sharbohara partij niet aannemelijk kan maken en aan haar stelling als zou deze de leider zijn geweest van de Sharbohara in haar district bezwaarlijk geloof kan worden gehecht, zij het verband tussen het voorgehouden lidmaatschap van haar vader bij de Sharbohara partij en haar eigen problemen in Bangladesh niet aannemelijk maakt en het ongeloofwaardig is dat zij omwille van haar vaders beweerde participatie in de Sharbohara partij zelf zou worden vervolgd in haar land van herkomst, en er geen geloof kan worden gehecht aan haar beschrijving van haar vluchtroute. Verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt die pertinente vaststellingen en ze biedt er geen aannemelijke verklaring voor. Ook in het verzoekschrift beperkt verzoekende partij zich tot de vraag om verder onderzoek naar de verschillende partijen en de activiteiten van de Rapid Action Battalion.

Nu aan verzoekende partij haar verklaarde vervolgingsproblemen geen geloof wordt gehecht, was de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er geenszins toe verplicht de verhoudingen tussen de twee strekkingen in de politiek, de Sharbohara partij en de Awami League, te onderzoeken en informatie dienaangaande aan het administratief dossier toe te voegen. Verder onderzoek en informatie dienaangaande is, gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekende partij haar verklaarde problemen, ter zake geenszins vereist of onontbeerlijk.

Verzoekende partij legt tot op heden niet het minste begin van bewijs ter staving van haar verklaarde identiteit neer. Het bewijs van identiteit is nochtans een essentieel element in iedere procedure en verzoekende partij moet in dit verband alle stukken waarover zij beschikt of kan beschikken, voorleggen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie inhoudt met betrekking tot het asielrelaas (*cf.* RvS 25 september 2006, nr. 162.658).

Op grond van de verschillende pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, allen steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekende partij haar asielrelaas, en welke door laatstgenoemde op generlei wijze worden ontkracht of weerlegd, werd door de commissaris-generaal rechtsgeldig en terecht geoordeeld dat aan verzoekende partij haar relaas geen geloof kan worden gehecht.

Een ongeloofwaardig asielrelaas kan geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Bangladesh.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS